

burde den slutte sig til de for Købstæderne gældende Foreninger og Institutioner paa de paagældende Omraader. Naa, det faar den jo ogsaa Ret til. Den faar, om jeg saa maa sige, lidt større Frihed end andre Købstæder, for saa vidt som den faar Valget mellem de Foreninger, der nu virke i den, og de Købstadkreditforeninger eller andre, som jo selvfølgelig ogsaa faa Lov til at virke i Herning, efter at den er bleven Købstad. Det er en Selvfølge, som ogsaa det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa, at de Bygninger, der allerede nu ere prioriterede eller forsikrede i for Landet gældende Foreninger, maa have Lov til at blive ved at være det. Der er altsaa højst Tale om den Udvidelse, som vil komme til at foregaa, og om jeg end haaber paa en fremdeles gunstig Udvidelse for Herning i Kraft af den Udvikling, som foregaar overalt i vort Land, kan det ikke blive noget stort Spørgsmaal. Det er, det indrømmer jeg gerne, navnlig Hensynet til den Kreditforening for jydsk Landejendomsbesiddere, som nu har Sæde i Herning, der har været det afgørende. Man har fundet, at det saa odigest ud, at en Kreditforening, der, saa vidt jeg ved, hele sin Levetid har haft Sæde i Herning, skulde, fordi Herning blev Købstad, faa Forbud imod at virke der. Men man kunde ikke give en Begunstigelse for den ene Kreditforening uden ogsaa at give de øvrige Lov til fremdeles at virke i Herning. Jeg tror ikke, det vil faa nogen større Betydning, og jeg vil meget henstille til det ærede Medlem at se bort fra sine Betænkkeligheder i saa Henseende. I øvrigt glædede det mig, at det ærede Medlem var enig med mig i mine Betragtninger med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af et eventuelt Landdistrikt, at man maa være noget forsigtig, at man ikke faar Grænsen for den købstadmæssigt bebyggede Del trukken for nær ind.

Men medens de to første ærede Talere gav Forslaget deres Tilslutning og vare enige med mig i, at det var heldigt at faa det gennemført i denne Rigsdags-samling, syntes det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) at have noget mere Betænkkelighed. Det ærede Medlem mente, at de Fordele, som Herning Kommune vil opnaa ved at komme ind under Købstad-lovgivningen, i Virkeligheden ere faa eller slet ingen, at der maaske snarere paa nogle Omraader kunde siges at være et Minus. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl i den Henseende. Den Opgørelse,

som er foretagen over Udgifter og Indtægter, saaledes som de ville stille sig for Herning, efter at den er bleven Købstad, sammenlignet med dens nuværende Indtægter og Udgifter, og som har været fremlagt til Eftersyn for Kommunens Beboere, ligesom den her har været fremlagt for Folketingets Udvalg og selvfølgelig ogsaa staar til Tjeneste for det Udvalg, som jeg har en Følelse af bliver nedsat om Sagen, udviser, at der vil blive en stigende, skulle vi sige Merindtægt, eller Besparelse for Kommunen, efterhaanden som Amtsfondsbidraget mere og mere gaar over paa Ejendomsskylden. Det er jo ogsaa noget, enhver uden at kende Tallene kan sige sig selv, at i en Kommune, der har en saa købstadmæssig Bebyggelse som Herning, ville i Sammenligning med en Landkommune af samme Areal Ejendomsværdierne og altsaa ogsaa de Bidrag, der skulle ydes til Amtsrepartitionsfonden, vokse meget, og det slipper Kommunen for, naar den bliver Købstad. Det er navnlig det Forhold, der her er Tale om, men der er for Resten ogsaa andre, og jeg gør opmærksom paa, hvad det ærede Medlem ikke synes at have lagt Mærke til, at dette at komme ind under Købstadregler for Skatteligningen til Staten betyder Ret til større Fradrag, baade personlige Fradrag og Børnefradrag, fra den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatten. Det er ganske vist ikke en Indtægt eller Besparelse for Kommunen, men for dens Beboere er det et ret betydeligt Beløb, det drejer sig om. Man kan sige, at saa gaar Staten Glip af det Beløb, og det erkender jeg, men man maa vist indrømme, at naar Lovgivningsmagten har fundet det rigtigt at fastsætte saavel ved Børnefradragene som ved de personlige Fradrag større Beløb for Fradragene fra den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatten, for Købstæderne, København og Frederiksberg end for Landet, er det under Hensyn til, at det er dyrere at leve i Købstæderne end paa Landet, men i saa Henseende er det uden Forskel, om Herning vedbliver at være Landkommune eller bliver Købstad. Forholdene med Hensyn til, hvem der skal leje sig ind, og Erhvervsforholdene i det hele blive nøjagtig de samme. I hvert Fald er der i saa Henseende ikke noget, der berettiger til at kræve, at de fremdeles skulle være underkastede de Skatteregler, der gælde for Landkommunen. Saaledes kan der nævnes flere Forhold. Jeg har nævnt disse to som Eksempler paa, hvad Betydning det kan have for Herning som Kommune